

Arrest

nr. 120 566 van 13 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 augustus 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van 16 december 2013 met nr. 115 727 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VALKIERS, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. In zijn tussenarrest van 16 december 2013 met nr. 115 727 gaf de Raad verzoeker de gelegenheid zijn belang toe te lichten bij zijn beroep tegen de beslissing tot weigering tot in overwegingname van zijn derde asielaanvraag, aangezien ondertussen gebleken was dat zijn vierde asielaanvraag wel degelijk in overweging werd genomen.

2. Op 20 december 2013 verzond de raadsvrouw van verzoeker een schrijven aan de Raad waarbij zij het belang bij dit annulatieberoep als volgt toelicht:

“Ik heb de eer u te melden de raadsvrouw te zijn van de heer M.(...) T.(...) M.(...) A.(...).

In de zaak onder rubriek werd op 29 augustus 2013 een verzoekschrift tot beroep tegen de beslissing van het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met betrekking tot de asielaanvraag van mijn client aan Uw Raad opgestuurd.

Op 7 november 2013 werden partijen ter terechtzitting gehoord. Bij arrest dd. 16 december 2013 besliste de voorzitter van de tweede kamer de debatten te heropenen.

De bestreden beslissing betrof immers een niet inoverwegingneming van een derde asielaanvraag. Gezien op 24 oktober 2013 een vierde asielaanvraag werd ingediend en deze ondertussen wel in overweging werd genomen, werden de debatten bij arrest dd. 16 december 2013 heropend, zodoende verzoeker de kans te geven uiteen te zetten welk belang hij nog zou hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing nu zijn vierde asielaanvraag. Verzoeker merkt op dat zijn verzoekschrift tot nietigverklaring ook gericht was tot het bevel om het grondgebied te verlaten binnen een termijn van 7 dagen dd. 8 augustus 2013 (datum van kennisgeving) dat één en ondeelbaar is met de beslissing tot niet inoverwegingname van de derde asielaanvraag (RvS 28 juni 2010, nr. 205.924). Op heden werd de bestreden beslissing niet ingetrokken, zodanig dat een nietigverklaring zich aldus nog altijd opdringt omwille van de volgende redenen.

Het blijkt duidelijk dat verzoeker zich wel degelijk op elementen steunde die een nieuwe asielaanvraag konden verantwoorden. Verzoeker heeft in zijn verzoekschrift uitgebreid de veiligheidstoestand in het land van herkomst beschreven. Verweerster heeft op heden erkend dat verzoeker in aanmerking komt voor een nieuwe asielaanvraag door middel van de beslissing tot inoverwegingname dd. 27 november 2013.

Dienaangaande kan worden vastgesteld dat de bestreden beslissing ten onrechte werd genomen. Op heden werd deze nog altijd niet ingetrokken, zodoende dringt de nietigverklaring zich op omdat art. 51/8 Vw. niet werd gerespecteerd en de bestreden beslissing, meer bepaald het onderdeel van het bevel om het grondgebied te verlaten, zonder nietigverklaring nog steeds in rechte zou bestaan en er al naargelang de uitkomst van de vierde asielaanvraag nog steeds in rechte kan worden mee rekening gehouden.

Het bestreden bevel bevat nu reeds een termijn van 7 dagen (art. 74/14 Vw.). Daarenboven schendt de bestreden beslissing daartoe voorziene wettelijke bepalingen en kan er wel degelijk een belang ontleend worden aan het bestaan van een dergelijke schending op zich.

Om dit belang dat verzoeker aldus nog steeds heeft bij een nietigverklaring van de bestreden beslissing te onderstrepen, wenst verzoeker te wijzen op een arrest van Uw raad waarbij het ontbreken van een belang werd vastgesteld omdat niet tegen elk bevel ten gronde werd geprocedeerd (RvV, 22 augustus 2013, nr. 108 401).

Daarenboven is het zo dat ook het kleinste belang volstaat en het bestaan van een bevel om het grondgebied te verlaten door het louter bestaan ervan alleen al een nadeel veroorzaakt (RvV, 13 maart 2012, nr. 77 134).

Mag ik u verzoeken hiermee rekening te houden bij het onderzoeken van zijn dossier?"

3. Op grond van het eerste lid van artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kan de vreemdeling slechts een vordering op regelmatige wijze aanhangig maken bij de Raad indien hij doet blijken van een benadeling of een belang. De ingediende vordering moet de verzoekende partij tot voordeel kunnen strekken en de verzoekende partij heeft enkel belang indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969).

4. De Raad stelt vast dat verzoeker meent dat de bestreden beslissing de daartoe voorziene wettelijke bepalingen schendt en dat hij aan deze schending op zich een belang ontleent. Een belang dat echter louter neerkomt op het gegrond horen verklaren van een middel is een onrechtstreeks belang (RvS 17 februari 2003, nr. 116.002). Verder betoogt verzoeker dat hij zijn belang behoudt bij het aanvechten van de bevelscomponent van de bestreden beslissing omdat dit bevel nog steeds zou bestaan en hiermee eventueel rekening zou kunnen worden gehouden "al naargelang de uitkomst van de vierde asielaanvraag". De Raad merkt op dat de uiteenzetting van het belang niet op loutere hypothesen mag steunen. Pas wanneer een toekomstig, hypothetisch belang daadwerkelijk wordt geconcretiseerd, kan een beroep ingesteld worden (RvS 10 maart 2011, nr. 211.880). Ter terechtzitting betoogt de raadsvrouw dat zij van haar cliënt geenszins het verwijt wil krijgen niet tegen elk bevel dat hem werd gegeven een beroep ten gronde te hebben ingesteld. De raadsvrouw slaagt er echter niet in nuttige gegevens voor te leggen die kunnen aantonen dat in de concrete omstandigheden van de zaak nog steeds een actueel belang bestaat bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Verzoeker heeft met niet aangetoond dat hij nog een actueel belang heeft bij zijn annulatieberoep.

Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN